

हिनैषां हि धुनीनी। अनाष्टां नयनमस्तदेषां दाना
नमुनासति॥१॥ ॥ यस्य वासूर्य प्रतिवाङ्मनो न
तस्मान्न शत। यथा तु द्रव्यं सूनवो दिवा नरीय
सीलु मख रतियो। अतस्त्विदं न उद्यवस्य सा

[illegible]

तवालाउनः॥ सुप्रथमं तिसर्वं कथाः॥ हस्तं साति प्रदक्षि मन्त्रिः॥ गथादकं प्रणीतं निधाय यविं-
 म्बुष्टादुगं समिधं कृत्वा समिधायाति मन्त्रं॥ लयात्तुगं समिधं कृत्वा यान्त्रकं हस्तं॥ प्रकस्य-
 ॥ गतं डिमनं वेषजायतयं स्वादा-॥ दमनं वेषजायतयं॥ सुप्रवाहं डिद्वि-
 सुप्रमे मन्त्रं कृत्वा स्वर्गादि युजनः॥ सुप्रम- मकरं॥ सुप्रवाहं डिद्वि-
 कथनः॥ तवा सुप्रवाहं डिद्वि- मकरं॥ गता वदाहं डिद्वि-

वमयि नृणां हृदयं वदन् यन्त्रा-
 वाना वृत्रहणा यमाजिता॥ हृदयं प्रातस्स-
 यथो यजमिह य सुते सोमं सुचक्षुती॥ हृदयं ग्रीवा-
 नना॥ हृमं गायत्रं वत्तं नि युषे यथैषु नि ममा-
 हृदयं ग्रीवामपीतये॥ रणा वीर्यस्य सुचक्षु-

॥८॥ यजस्य हि हस्तं विडाद्विवाहं युक्तं मुद्रा-
 वो वतम॥ हृदं वीमदिनं मच्चक्षु-
 जतं नवा॥ हृमादुषे यो सवना ये निरु-
 हृदयं ग्रीवागतं नवा॥९॥ प्रातर्ग्रीवमि-
 वीर्जं शृणुते ह वम॥ हृदयं ग्रीवामपीतये॥

सवमप्रवृद्धननेद्यपिमासोमस्यवज्जिवशमेरानड
वृत्रहनाएकनालस्यभुवनस्यनाऊमिशरीपतद
चमेकादृष्टवीपतद्विख्यातिनूतिनिशामा
नूतिनूतिनिशामाच्यदिनस्यसव
च्यदिनस्यसवनस्य। एवावर

प्रवृत्तनाचनिद्रुहःशरीपतद्विख्यातिनूतिनिशामाच्यदिनस्यस
च्यविख्यातिनूतिनिशामाच्यदिनस्यसवनस्य। सस्यावानायाक
च्यदिनस्यसवनस्य। ऊमस्यवप्रयुक्तश्वत्वीगीतिवेषाव
नस्या। ऊत्रायन्वमवसिनत्वमाविप्रशरीपतद्विख्या
स्यनेनतस्तथाशुलुयथोशुलोचनैकमालिकृपित

तयासातकस्य॥कालानकमगत॥वदशादेनकिमसिधायनः॥तथासात॥विविधविधयस्तुक्तवदशविविधविधायकंवाप्रणविधयामकुश॥तर्कशादेनानूवा
दासिधायननेद्युनसन्निध्याथेशाननविधा
आतिथमिति॥वदितनैरयतमकसायाया
वकत्यमात्रज्ञानसाकस्यशादेनसुशमाताम
ताग्रकृत्याविगम्यज्ञानमिहकति। कामकुयाहिकस्थ। यस्तुयविचवदितियाहिकशतस्थकामज्ञानमवति॥यउऊमथताविगम्याधि॥डग

संस्कृत ३२४॥ आनमातवशाद्मातवत्कथनं पूजनं ॥ आननिमित्तमाद्यकथाद्वकनिष्ठः ॥ अथ संधाद्वकनसति ॥ आवाचं आस्यामातिवप्रवा
नीकृतं ॥ आदि आवाचस्य प्रथमं ॥ अथ यादा यस्तु दंता गुणा ४॥ ततः ४ यथा हं संस्कारान् दत्वाग्निष्कथनः ॥ वक्ष्यामि वक्ष्यामि आदि प्राणानां
विषयः ॥ आद्यानावाद्यरुगोद्वान्तावे दाहतिदासं ४ वक्ष्यामि वक्ष्यामि ॥ ततः ॥ मदाद्याद्वकनयः ४ सद्यं या यश्चिह्नस्य जायति ४ स्थिष्टकदि
ति ॥ यागः पूज्यवत् ॥ संप्रवक्ष्यामि ॥ वक्ष्यामि ॥ दन्दितादानः ॥ यविष्ठप्रतिपत्तिः ॥ प्रणीताविभाकः ॥ एतदावाचस्य कर्तव्यं हं संस्कारादि
॥ अथ समिधानं प्रश्नं वाचि ४॥ अथ प्रश्नं वक्ष्यामि ॥ आद्यमानं यावत् ॥ अन्यस्मिन् प्रश्ने समिदाधानं ॥ अथ प्रश्नं वक्ष्यामि ॥ वक्ष्यामि वक्ष्यामि ४ यविष्ठप्रतिपत्तिः ॥

[illegible]

नः॥ अथादिवायुः सनः॥ इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः
 मरुतिनः सनः॥ इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः
 इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः
 नः॥ अथादिवायुः सनः॥ इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः
 मरुतिनः सनः॥ इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः
 इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः
 नः॥ अथादिवायुः सनः॥ इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः
 मरुतिनः सनः॥ इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः
 इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः इडं द्युः

७८

॥ मं ह व म ॥ अत्रिष इतु वामे व ॥ ८ ॥ किमिदं वी पु शाण व ॥ न तो
 इतु वामे व ॥ गो वी गी शा स्य खिना र थो वि श्रानि रो द म ॥ अत्रिष
 यो नि र ख ॥ स ह स नि र ति र वा म ॥ अत्रु ल अत्रु वा अत्रु द क द
 अत्रिष इतु वामे व ॥ पु न त्र च क या तु र ह क या म ॥ चितो

विव श स्ये ने ॥ अत्रिष इतु वामे व ॥ म न ॥ वी स र्ज र्ज ॥ न नो प च व खिना ॥ अत्रिष
 इतु वामे व ॥ अ नो ग यो नि र खे ॥ म रु स्रे नु प म क र ॥ अत्रिष इतु वामे व ॥ म नो ग
 यो ति नो ता व नी ॥ अत्रिष इतु वामे व ॥ अ खिना मु वि वा क र ॥ इ रु प यु म इ व
 वि शा ॥ अत्रिष इतु वामे व ॥ १ ॥ अ द ॥ वि शा वि शा वो अति थि म्वा रु य न ॥ पु

पुत्रियशः प्रमिवा दुर्ध्वस्वस्वेषुषन्नमः प्रमिवाः प्रमिवाः प्रमिवाः
 देवता लुङ्गता रुक्मा लुङ्गता रुक्मा लुङ्गता रुक्मा लुङ्गता रुक्मा
 दसंतिनस्त्रमा सिदरीतमा द्युता रुक्ममीधमा ॥ ८ ॥ ८ ॥
 यसीमतिनग्रे अवाद्यस्त्रमा मन्दे सुजानमुकतो म्रुद
 साधुने धु निनी मृदुपायसव सि मृदुभदवीतवत्र

विद्यते मित्रसर्पिणः सुतिशः प्रमिवाः प्रमिवाः प्रमिवाः प्रमिवाः
 धेधमः प्रमिवाः प्रमिवाः प्रमिवाः प्रमिवाः प्रमिवाः प्रमिवाः प्रमिवाः
 मषाद्यो यं रुनाहमेः ग्रीहं ये निवीनतो रुक्मानामा यव सु रुक्म
 स्मातिथेः साते अमे शन्नमा वनिष्ठा म वनु प्रियाः तया चर्द्ध स्व मुमुनः
 तूर्याः अस्वमिहा नथवा त्वेवमिदं न सत्यनिशः यः प्रयासि नृधैव्यः

॥ ४४ ॥ स्तोत्रमिन्द्राय गायत पुत्रु नृम्लय सत्वमो न
 दीमदमा मात्वा मृना अविष्यवो मो परस्वान आद
 स रोगो नो यथा विष्वा धा वृत्रराप नावति सना न
 स्मरुस्व वाको अत्रादे दिष्टा पोत्यमा सत्यं तत्तुर्व

किर्धं द्वाप्यते युधिः अमित्रा वृद्धना सुते सुते सुजा मिधीनयोः लुपायः
 नरा माकी वृद्धादिषो वनः रुक्मा गो य विहीय साम रुमन्द नु नावसे
 वाव सुभुवा ता सै सत्तु ववा दमा ॥ ४५ ॥ अयि मत्क दुव सुत मिदं
 मेवको विदो नो अद्र वा धमा व्यान रुनु घेले शमिा त नलि वा रुनानी

वर्द्धवाऽस्य गान्तव्यमानमुपशंसिष्यसः। अमुं
कायगिनिं पृथक्। गोभ्यो गावुनिनतवा॥४८॥ यद्यपि
त्वावतर्थाकृतं प्राप्त्वा विज्ञासि। जिगान्तिद्वे तम
एकस्मिन्नागसिमाद्वयोतु तत्रिषु। वधीम्माशून नूनि

नयत्वेतद्धुतु श्रुतु ग्राहकम्। इदं सुमेष्टवामुतो। दृष्टं नदिद्वियोन्मिन्निशा
ये मनस्यसि मन्वानः प्रदिनकृमि। मातृत्वं विदुः नृजया दन्त्रं विद्वि
नः। तवेदुता सुकीर्तयो सन्तु तत्र शस्त्रयः। यदिदं मृत्वा दितनः। नान
प्रावि नयाहि वावतः। दानि प्रमं गिलाः। दस्मा द रु मृती पृष्ठः॥४९॥ प्राप्ता
शुशून ना विदिमा पुमस्य वनू वसो। श्वेत्वं इतु तमनः॥४९॥

पृथुशवसिकानीते। स्याद्युष्याददोषस्मिन्महत्वा
गर्वा महत्वा। दशस्यावाका वेदयोवीतवासाशनक्राशा
यन्निवाण्य दन्दमहिम्ना सुनिपदधिष्ठनकृतं स
चक्षुस्य स्विन्महिदानवे॥ ५०॥ योन्नरेभिर्घृते

व्यस्यायतासनमुद्राणां विद्वन्निशता। यस्यावेन
शवशमश्चानेमिनिवाहृतः। दानासः पृथुशवसः कानीत
वशी आत्रो वायो महत्तने याहि मखा यवा ऊमा ववी हिते नृके
वस्तु आस्त्रिस्मशसः॥ ५१॥ पतानी। एतिस्मा मनिस्मा मनिस्मा

१२

पादानायथुक्रपूतपठोयोइर्मतदुमन्नामद्विर्द
पुषियस्रनातुनवायोद्युतस्वाशत्रखेविनैरजेविनै
नामिन्नहृत्तामगावोनयूथमुपयन्तिवत्रयउ
सुर्विशतिगता। एतदासेवच्ये विप्रस्तुतुग्राददे।

यानवे। अत्रवहेअत्रेनहु यमुहविसुहत्तनायमुकेतुउरवे
आङ्गातदिर्दनुतरात्र वप्रियमिषिनायपाक्षिसहसा
यमायन्तिवययभैत्रययद्यानचगणेयतमुर्द्धात्रसिकदये
नेनवाप्रविमेऊनामदनीदुगोपासदेवगोपाक्षिप्रिमा

यदद्वैषदनातुनश्रिवातुयदरुथ्यान्तदस्यामुवि
मुनीर्थमर्धतायश्रातुनानेयथासुगमनहसाव
वस्यन्तेनहसावऊतयश। यदाविर्धयीयादेवा
तयश। ययगोषुदुष्वर्धयथास्मादुचितद्विर्व
वनेमृज्ज्वादुलि तदिवश। त्रितेदुष्वर्धयवनेह

यज्ञानानेहसावऊतयश। ॥ आदित्याश्रवहिस्यताविकूलादिवस्ययज्ञ
ऊतयश। नहइनऊस्तिनेनावयेनोपयाठता। गववनैर्धवसेववीरापवय
आश्रलिदुष्वतमात्रितेतद्विस्वमाश्रयानेअस्मदुवातनानेहसावऊ
त्रितायनद्विर्धवधीयाययनावहानेहसावऊतयश। निष्कीवाद्याक्षेण
सावऊतयश। धृष्टाकालीयथाशफंययवर्षमिनयामसि। एवाहु

॥८॥ तदत्रायतदयमतभागमुपमनुयात्रितायवाहताय
तवाहुप्रप्रसिधमाश्रमनयामस्यनहमावकृतयः॥३॥
तदुक्ततनोरुतावकृतयः॥७॥ स्तोकोननलितयमस्त
त्रिमवति। अत्रैयवत्रागाश्रदिनिनकननानवका
न्याः। अत्रामसोमममृताश्रममागज्जो। तिनवि

नादुपमवसानहमादमनवामवाकलायश्राश्रकंमृता
ऊष्माश्राश्रममनामृताश्राश्रम। उष्माश्राश्रम
मवासा। अत्रानिवाहितनस्याविश्येयं देवाउतम
हमृताश्राश्रम। अत्रिदमृताश्राश्रम। अत्रिदमृता
श्राश्रम। अत्रिदमृताश्राश्रम। अत्रिदमृताश्राश्रम।

ASHA ARCHIVES

2936

ASHA ARCHIVES